

■ **VIOLETA ALEXANDRU, MINISTRUL MUNCII:** "Alocările copilor vor crește cu încă 20%, de la 1 ianuarie 2021" **PAGINA 3**

■ Impact a încheiat anticipat oferta de obligațiuni cu maturitatea în 2026 **PAGINA 3**

■ **AVEM PREMIER DESEMNAT / Florin Cițu - gata să își asume guvernarea** **PAGINA 3**

■ Creanțe de 13,1 milioane lei deținute de familia Pogonaru, transformate în acțiuni Promateris **PAGINA 4**

■ MedLife ajunge la o deținere de 73% din Genesys **PAGINA 4**

■ **VOICU OPREAN, AROBS TRANSILVANIA SOFTWARE:** "2020 a fost un an al incertitudinii, dar și al adaptabilității rapide" **PAGINA 11**

■ **OPINII / Cum arată digitalizarea la Depozitarul Central** **PAGINA 11**

GRAM AUR = 239,4326 RON FRANC ELVEȚIAN = 4,4919 RON EURO = 4,8649 RON DOLAR = 3,9774 RON

La gura sobei

Vă urmă la mulți ani!
Eseul de față intitulat "AMELIORAREA SUPRIMĂ IDEALUL / Disjuncția sângeroasă dintre 'Împărăția lui Dumnezeu' și 'Tikkun ha Olam'" deschide o conexiune de la problemele uzuale cu care se confruntă cititorii ziarului BURSA, la un univers suprapus al trăirii.

Același lucru se întâmplă cu noi în timpul Sărbătorilor de Iarnă, ale căror simboluri - Nașterea, bradul verde, podoabele auriu sau roșii, lumânările, Moș Crăciun, sania, sacul plin de daruri, colindele, colaci - induc spiritul Crăciunului și speranța Revelației, odată cu venirea Anului Nou. În timpul Sărbătorilor de Iarnă, ne conectăm problemele uzuale la un univers suprapus al trăirii și asta este și intenția eseului. În acord cu subiectul, tratamentul literar al textului este diferit de cel al articolelor publicate în mod normal, în BURSA, împrumutând din aurora exegetică.

A rămas scris că Democrat ar fi spus că iarna este răgazul pentru povești la gura sobei, mâncând boabe de năut prăjite.

Unii au afirmat că Democrat vrea să spună că spiritul reclamă o pauză de la muncile anului și tihnă. Citii acest text, mâncând boabe de năut prăjite! Sau nuci scoase din cuptor. Au același efect.

BURSA

AMELIORAREA SUPRIMĂ IDEALUL

Disjuncția sângeroasă dintre "Împărăția lui Dumnezeu" și "Tikkun ha Olam"

Expresivele "Împărăția lui Dumnezeu" și "Tikkun ha Olam" corespund speranței de acces la o lume ideală/mai bună, concepută/îngăduită de divinitate, putând fi înțelese drept sinonime, (așa cum și apar la unii autori), dar au potențialul să se deosebească nu doar prin procesarea inovativă diferită a originii lor comune - Tanakh (Vechiul Testament) -, ci și prin aceea că, fiind conexe, sunt suspecte că, de fapt, se suprimă una pe alta, ceea ce va rezulta din textul eseului care urmează; demonstrația prilejuește, inevitabil, schița unei contribuții inedite la construcția discursivă a "Împărăției lui Dumnezeu".

Având preocupări cu rădăcini în Biblie, acest eseu ar putea fi înțeles de intenție exegetică, dar expresivele "Împărăția lui Dumnezeu" și "Tikkun ha Olam" (1) au promisi, a vremea lor, modalități de reechilibrare funcțională a societății, corezpondență unui rost mai înalt al vieții, adică exact ceea ce, astăzi, căutăm ca antidot la dezorganizarea care subminează intelusul lumii (crizele cele mai percepibile - sociale economice și financiare), astfel că interesul în subiect este mai curând practic, decât de natură exegetică.

Translatarea soluțiilor potrivite epocii de bronz și societății sclavagiste

la problemele contemporane ar dovedi un amor indolent, dar stereotipile în organizarea colectivă, invariantii din viața omului și persistența milenară a reperului axiologic înălțat de textele sacre ale religiilor abrahamice, îngăduie ca examinarea soluțiilor antice să poată fi nu doar sugestivă, ci chiar stimulativă, instructivă și de aceea, recotenționalul să se deosebească nu doar prin procesarea inovativă diferită a originii lor comune - Tanakh (Vechiul Testament) -, ci și prin aceea că, fiind conexe, sunt suspecte că, de fapt, se suprimă una pe alta, ceea ce va rezulta din textul eseului care urmează; demonstrația prilejuește, inevitabil, schița unei contribuții inedite la construcția discursivă a "Împărăției lui Dumnezeu".

Având preocupări cu rădăcini în Biblie, acest eseu ar putea fi înțeles de intenție exegetică, dar expresivele "Împărăția lui Dumnezeu" și "Tikkun ha Olam" (1) au promisi, a vremea lor, modalități de reechilibrare funcțională a societății, corezpondență unui rost mai înalt al vieții, adică exact ceea ce, astăzi, căutăm ca antidot la dezorganizarea care subminează intelusul lumii (crizele cele mai percepibile - sociale economice și financiare), astfel că interesul în subiect este mai curând practic, decât de natură exegetică.

Translatarea soluțiilor potrivite epocii de bronz și societății sclavagiste

la problemele contemporane ar dovedi un amor indolent, dar stereotipile în organizarea colectivă, invariantii din viața omului și persistența milenară a reperului axiologic înălțat de textele sacre ale religiilor abrahamice, îngăduie ca examinarea soluțiilor antice să poată fi nu doar sugestivă, ci chiar stimulativă, instructivă și de aceea, recotenționalul să se deosebească nu doar prin procesarea inovativă diferită a originii lor comune - Tanakh (Vechiul Testament) -, ci și prin aceea că, fiind conexe, sunt suspecte că, de fapt, se suprimă una pe alta, ceea ce va rezulta din textul eseului care urmează; demonstrația prilejuește, inevitabil, schița unei contribuții inedite la construcția discursivă a "Împărăției lui Dumnezeu".

Având preocupări cu rădăcini în Biblie, acest eseu ar putea fi înțeles de intenție exegetică, dar expresivele "Împărăția lui Dumnezeu" și "Tikkun ha Olam" (1) au promisi, a vremea lor, modalități de reechilibrare funcțională a societății, corezpondență unui rost mai înalt al vieții, adică exact ceea ce, astăzi, căutăm ca antidot la dezorganizarea care subminează intelusul lumii (crizele cele mai percepibile - sociale economice și financiare), astfel că interesul în subiect este mai curând practic, decât de natură exegetică.

Translatarea soluțiilor potrivite epocii de bronz și societății sclavagiste

la problemele contemporane ar dovedi un amor indolent, dar stereotipile în organizarea colectivă, invariantii din viața omului și persistența milenară a reperului axiologic înălțat de textele sacre ale religiilor abrahamice, îngăduie ca examinarea soluțiilor antice să poată fi nu doar sugestivă, ci chiar stimulativă, instructivă și de aceea, recotenționalul să se deosebească nu doar prin procesarea inovativă diferită a originii lor comune - Tanakh (Vechiul Testament) -, ci și prin aceea că, fiind conexe, sunt suspecte că, de fapt, se suprimă una pe alta, ceea ce va rezulta din textul eseului care urmează; demonstrația prilejuește, inevitabil, schița unei contribuții inedite la construcția discursivă a "Împărăției lui Dumnezeu".

Având preocupări cu rădăcini în Biblie, acest eseu ar putea fi înțeles de intenție exegetică, dar expresivele "Împărăția lui Dumnezeu" și "Tikkun ha Olam" (1) au promisi, a vremea lor, modalități de reechilibrare funcțională a societății, corezpondență unui rost mai înalt al vieții, adică exact ceea ce, astăzi, căutăm ca antidot la dezorganizarea care subminează intelusul lumii (crizele cele mai percepibile - sociale economice și financiare), astfel că interesul în subiect este mai curând practic, decât de natură exegetică.

Translatarea soluțiilor potrivite epocii de bronz și societății sclavagiste

OMUL SFÎNT ÎNTEȘTE LĂCUL Poveste de iarnă

În vremea în care în satele de pe malul Argeșului, portocalele și bananele erau semn clar că se sfârșește anul, curentul electric era un adevărat lux, la fel ca și pâinea, iar o noapte de program TV reprezenta un miracol, oamenii încă erau legați cu fire nevăzute de obiceiuri străvechi. Și ce obicei putea fi mai de căpătâi în acea perioadă de mare puținătate a hranei ca tăiatul porcului?

În anul acesta, din motive pe care istoria nu le-a reținut, familia mea nu crescuse un porc. Dar cum pentru tatăl meu cea mai cruntă înjurătură era „nenorocitul fără porc de Crăciun”, prin ocotomie a mea la vinul lui cu porcă de tărătoare (un derivat din sarpe) și a aruncat un porc pe care urma să-l ridicăm cu o zi sau două înainte de Ignat. Satul nostru era exact ca o săgeată lipsită de taina deplasării, stătea pe loc perfect paralel cu râul Argeș. Există o singură uilă: ulița cimitinului, în rest totul era drept, mai puțin câțiva oameni și câteva gaduri.

Dacă nu știți, vă spun eu, foamea copilului e mult diferită de foamea

omului matur, are mai multe meandre, nu e atât de simplă. Și cel mai rău îi e foame de „ceva bun”. Pentru mine șoricel era ceva bun, tocmai de aceea de pe la Sfântul Nicolae începem să am o privire de lup hulaș ori de câte ori treceam pe lângă un porc. Porc, pe patru picioare, ca să nu existe confuzii și binișuri melancolice. Tăierea porcului era pe primul loc în topul evenimentelor speciale, cu repetiție anuală, la egalitate cu ziua mea de naștere. Tocmai de aceea în anul respectiv trăiam o ușoară emoție, nu știam cât de fermă era înțelegerea dintre tata și vărul lui. Habar nu aveam că între timp porcul fusese plătit integral și că noi doar trebuia să mergem să-l luăm.

Finalul unei așteptări încordate a venit într-o seară de vineri: „Dănuță (asta eram eu, acum sunt adult), hai să luam porcul!” Am sărit imediat în ghețe, dar când l-am văzut pe tata în mijlocul curții cu o sfoară săs peste umăr și o muiă de corcoduș în mână, viermele neliniștii a început să-mi dea tărăoale.

(continuare în pagina 11)

DEUTSCHE BANK ATRAGE ATENȚIA:

“Nu vom reveni la viața pre-Covid în 2021”

56% dintre economiștii-șefi ai marilor firme financiare spun că munca la birou nu va reveni niciodată la nivelul anterior pandemiei, arată Asociația Pentru Industria Valoriilor Mobiliare și Piete financiare din SUA

Criza Covid-19 a avut un impact major asupra vieții tuturor în 2020 și cei mai mulți dintre noi ne dorim o revenire rapidă la stilul de viață pre-pandemie, dar acest lucru nu se va întâmpla, potrivit directorului global de investiții al Deutsche Bank, Christian Nolting.

Dominia sa spune că pandemia va avea un impact pe termen lung asupra tuturor, de la persoane fizice la întreprinderi și guverne, iar aceste schimbări necesită o abordare strategică pe termen lung.

“Dacă priviți această situație nu doar ca pe o problemă de redresare pe termen scurt, ci și ca pe un răspuns la schimbările structurale din jurul relațiilor economice și de investiții, răspunsul nu trebuie să fie doar tactic, ci și strategic”, spune Nolting în raportul anual al Deutsche Bank privind per-

spectivale pe 2021, citat de Business Insider. Raportul identifică modul în care lumea post-Covid va avea impact asupra indivizilor, afacerilor, politicii și ordinii mondiale globale.

Impactul 1: Nu vom reveni la viața pre-Covid

Stările de lockdown înstate în contextul pandemiei în întreaga lume au obligat extrem de mulți salariați să lucreze de acasă, ceea ce a dus la digitalizarea pe scară largă a fluxurilor de lucru, acolo unde este posibil.

Cu toate acestea, activitățile esențiale și cele fără acces digital au reușit să se desfășoare în mod normal, ceea ce a anulat câștigurile realizate în privința reducerii inegalităților dintre economii. (A.V.)

(continuare în pagina 12)

Lecțiile istoriei

Vrem nu vrem, istoria ne-a scris pentru luna decembrie o lecție. Au trecut deja mai bine de trei decenii de atunci și, în ciuda faptului că ne tot străduim să o învățăm, să reținem ceva din ea, asemenea unor înrâși corigenți, an de an, picăm examenul “cu brio”. Una dintre rădăcinile neajunsului stă, cred, în faptul că eu nu-am adunat, încă, să nu pem de acord asupra temei, sau a învățăturilor lecției din Decembrie 1989. Care sunt învățăturile pe care, cu toții, suntem de acord că trebuie să le luăm în cerc și să le purtăm fiecare cu simținențe în sufletul excursiei noastre zilnice prin viață, fără să le reștim ca pe niște poveri, dimpotrivă, ca pe niște surse de apă vie, binevenite în momentele de răsucire, cind e nevoie să baghi mina în sac, ca să-ți implinestești din ceea ce îți lipsește. Învățătură, înțelepciune, speranță, strădanie, încredere, credință în valorile în toate împrejurările pe care le creează, ca să fie identificate drept Mesia, fără să se declare explicit.

(continuare în pagina 12)

Despre tirani, tiranie și popor, supunere și nesupunere.

Tirania nu este un accident, ci mai degrabă o inevitabilă "boală decidențială" a celor care ajung să decidă pentru popoare întregi. Unii fac surmele grave ale bolii, alții, care s-au vaccinat din timp, cultural desigur, și au o rezistență naturală mai mare, fac doar formele ușoare, ori rămân asimptomatice. Tenția tiraniei, însă, și incojorată și îi ademeneste pe toți și pe fiecare în parte, chiar și în culturile democratice cele mai puternice. Cine crede că Trump și manifestările lui aberante din ultimele săptămâni sunt un caz local de pierdere a simțului măsurii, de erodare a capacității de judecată, de orbire temporară și "negare încălpinată!" la confruntare cu realitatea eseului se înșală amarnic. "Spectacolul" său de-a-totăteoria lui groșesti, însă, sunt datorate de seamă pentru că de departe poate fi dus derapajul, chiar și într-un context politic, blindat de instituții, tradiții, legi și prevederi constituționale, create anume pentru a împiedica răstăcirea pe asemenea trasee.

(continuare în pagina 3)

